

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 365 / 6 marca 2016 ISSN 2080-0010
IV Niedziela Wielkiego Postu

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Joz 5, 9–12

I rzekł Pan do Jozuego: Dziś zrzuciłem z was hańbę egipską. Rozłożyli się obozem Izraelici w Gilgal i tam obchodzili Paschę czternastego dnia miesiąca wieczorem, na stepach Jerycha. Następnego dnia Paschy jedli z plonu tej krainy, chleby prażone i ziarna prażone tego samego dnia. Manna ustała następnego dnia gdy zaczęli jeść plon tej ziemi. Nie mieli już więcej Izraelici manny, lecz żywili się tego roku z plonów ziemi Kanaan.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 34, 2–7

Skosztujcie wszyscy, jak dobry jest Pan Bóg

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy,
Jego Chwała będzie zawsze na moich ustach.
Dusza moja chlubi się Panem,
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Wysławiajcie ze mną Pana,
wspólnie wywyższajmy Jego imię.
Szukałem pomocy u Pana,
a On mnie wysłuchał
i wyzwolił od wszelkiej trwogi.

Spójrzcie na Niego,
a rozpromienicie się radością,
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.
Oto zawołał biedak i Pan go usłyszał,
i uwolnił od wszelkiego ucisku.

DRUGIE CZYTANIE

2 Kor 5, 17–21

Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe. Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą przez Chrystusa i zlecił na posługę jednania. Albowiem w Chrystusie Bóg jedną z sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo jednania. Tak więc w imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.

Oto słowo Boże

EWANGELIA

Łk 15, 1–3. 11–32

W owym czasie zbliżali się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie. Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi. Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: Ojczy, daj mi część majątku, która na mnie przypada. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastąpił ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola żeby pasł świnię. Pragnął on napelnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnię, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zbiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojczy, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mię choćby jednym z najemników. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: Ojczy, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem. Lecz ojciec rzekł do swoich sług: Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi. Przeprowadźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się. I zaczęli się bawić. Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego. Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiadał ojcu: Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwoniał twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę. Lecz on mu odpowiedział: Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył, zaginął a odnalazł się.

Oto słowo Pańskie

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Łk 15, 18

Zbiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem:
„Ojczy, zgrzeszyłem przeciw niebu
i względem ciebie”.

KOMENTARZ

Dzisiejsza przypowieść jest nazywana z reguły na dwa sposoby: „o synu marnotrawnym” albo „o miłosiernym Ojcu”. My natomiast zatykujemy ją „o nieszczęśliwym synu”, i skupmy się na postaci drugiego brata. Jest trochę chrześcijan, którzy przypominają drugiego syna. Są wierni przykazaniom i nakazom Kościoła, ale czują się z tym bardzo nieszczęśliwi. Chętnie prowadziliby inne życie. Drugi syn nie odszedł od ojca. Służył mu wiernie, ale najprawdopodobniej zazdrościł swojemu bratu i sam chętnie wszedłby na drogę grzechu.

Ludzie, którzy w swoim życiu weszli na drogę grzechu, i doświadczyli wybaczenia, dalecy są od takiego myślenia. Wiedzą, że grzech jest przyjemny tylko przez chwilę, a potem łączy się z cierpieniem, a nawet ze zniszczeniem życia. Wiedzą to ci, którzy przez zdradę małżeńską naruszyli poważnie więź zaufania ze współmałżonkiem, albo zniszczyli swoje małżeństwo; wiedzą ci, którzy uzależnili się od alkoholu lub narkotyków, wiedzą, że chwilowa ulga czy rozrywka jaką przynosiły te używki, nie były warte męczarni i krzywdy, jaką czyni uzależnienie. Ci, którzy doświadczyli tego i innych poważnych grzechów, jeśli mogliby cofnąć czas, poszliby inną drogą. Pan Bóg zabraniając nam grzechu, nie chce pozbawić nas radości czy zmusić do posłuszeństwa, ale chce chronić nas i naszych bliskich przed niepotrzebnym cierpieniem. Bo On jest Bogiem miłosiernym i kochającym każdego z nas.

ks. Maciej Raczyński-Rożek

Z pamiętnika katolika ...

Tekst: **Maria Paszyńska**

PRAWDA NA WŁASNY UŻYTEK

W Polsce szaleje grypa, podobnie jak wiatry wszelakie. Niby zimy już nie ma, ale do wiosny wciąż daleko. Kompletnie nie wiadomo jak się rano ubrać. Najlepiej byłoby wozić ze sobą przyczepkę, a w niej parasol, rękawiczki i czapkę, a i koniecznie buty zimowe, gdyby jak w ostatnim tygodniu, nagle w ciągu paru godzin ze słonecznego, dzień zmienił się w śnieżny. Kończą się zapasy zeszłorocznych warzyw i owoców, a co za tym idzie nie pozostaje nam nic innego jak wyjadanie resztek kiszzonek i mrożonek, ewentualnie zakup pomidorów czy ogórków, które nie mają ani smaku ani zapachu, do których uzyskania mimo postępu technologicznego wciąż niezbędne jest letnie słońce. Przedwiośnie nie należy do moich ulubionych pór roku.

Ta szaro-wietrzna pora roku sprzyja niewesołym refleksjom. Wszyscy chodzą ze spuszczonej nosami i bacznie obserwują czubki własnych butów, a uśmiech jest towarem deficytowym w relacjach międzyludzkich. Ciekawe jak pogoda wpływa na ludzi...

Ostatnio wpadł mi w ręce tekst, którego autorka dowodziła, że choć słońce ma faktycznie duży wpływ na nasze samopoczucie (w związku z wytwarzaniem witaminy D i zachodzeniem paru innych reakcji chemicznych w naszych organizmach) to jednak jego brak nie jest czynnikiem determinującym nasze zachowanie! Posunęła się o krok dalej i napisała, że przysłowiowe zwalanie winy za zły nastrój na pogodę, jest najczęściej wymówką, którą usprawiedliwiamy własne rozleniwienie, zamiast dbać o higienę naszego życia, o to co jemy, ile śpimy, ile czasu spędzamy na świeżym powietrzu i na wysiłku fizycznym

Jako przykład podała... dzieci! Istoty, które budzą się uśmiechnięte i pełne energii bez względu na to czy za oknem świeci słońce czy pada deszcz. Przedwiośnie, lato czy sroga zima, nie ma to żadnego znaczenia dla maluchów, do których opisu idealnie pasuje cytata ze „Zwierzeń Britt-Mari” Astrid Lindgren: „nie zwařowałam, tylko tak okropnie, tak szalenie, tak nieprzytomnie jestem szczęśliwa i tak wspaniale, wspaniale, wspaniale jest żyć!” Ale zauważcie, że dzieci regularnie śpią, jadają, dużo się śmieją i nieustannie ruszają.

Pewnie zastanawiacie się dlaczego to wszystko piszę w felietonie opatrzonym tak przewrotnym tytułem. Bo właśnie ta „życiowa prawda” o przedwiosennej depresji dorosłych jest taką prawdą na własny użytek w odniesieniu do naszej fizyczności. Prawdą, która nie jest prawdą, tylko taką właśnie wymówką z domieszką prawdy, usprawiedliwieniem naszych zaniedbań, słabości.

Ta pułapka prawdy na własny użytek czyha także w naszym życiu duchowym. I o ile w tym fizycznym przychodzi lato i wymówka znika, o tyle w duchowym może stanowić ogromne niebezpieczeństwo, błędne koło samo usprawiedliwiania.

Mam wrażenie, że wielu z nas podchodzi do wiary w dość wybiórczy sposób. To co nam jest na rękę przyjmujemy chętnie; sprawy trudniejsze usiłujemy jakoś obejść, przeskoczyć czy pomijać, dorobić jakąś korzystną dla nas interpretację, stworzyć właśnie taką prawdę na własny użytek o Bogu, a przede wszystkim o sobie samym.

W Ewangelii św. Jana znajduje się klucz do wyrwania się z owego błędnego koła: „Poznać Prawdę, a Prawda was wyzwoli”, pisze Ewangelista (J 8, 32). Jest jedno „ale”. Tylko Bóg zna całą prawdę o nas. „Panie, przenikasz i znasz mnie, Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję. Z daleka przenikasz moje zamysły, widzisz moje działanie i mój spoczynek i wszystkie moje drogi są Ci znane. Choć jeszcze nie ma słowa na języku: Ty, Panie, już znasz je w całości.” (Ps 139)

Ponieważ zaś tylko On zna o nas całą prawdę, tylko dzięki Niemu i przez Niego my możemy ją poznać.

Pamiętacie drugi punkt rachunku sumienia, kwadransu szczerości, św. Ignacego z Loyoli? Tym drugim punktem była prośba o światło, czyli łaska poznania swoich grzechów, swoich słabości, łaska wyrwania z błędnego koła prawdy na własny użytek i spojrzenia na własne życie przez pryzmat woli Bożej. „Rachunek sumienia nie jest psychologiczną retrospekcją minionego dnia. Nie chodzi o analizę przebytej drogi, ani o ocenę moralną naszych czynów, nie chodzi także o stwierdzenie, czy jesteśmy dobrzy czy też źli. Chodzi o to, aby nasze spojrzenie na

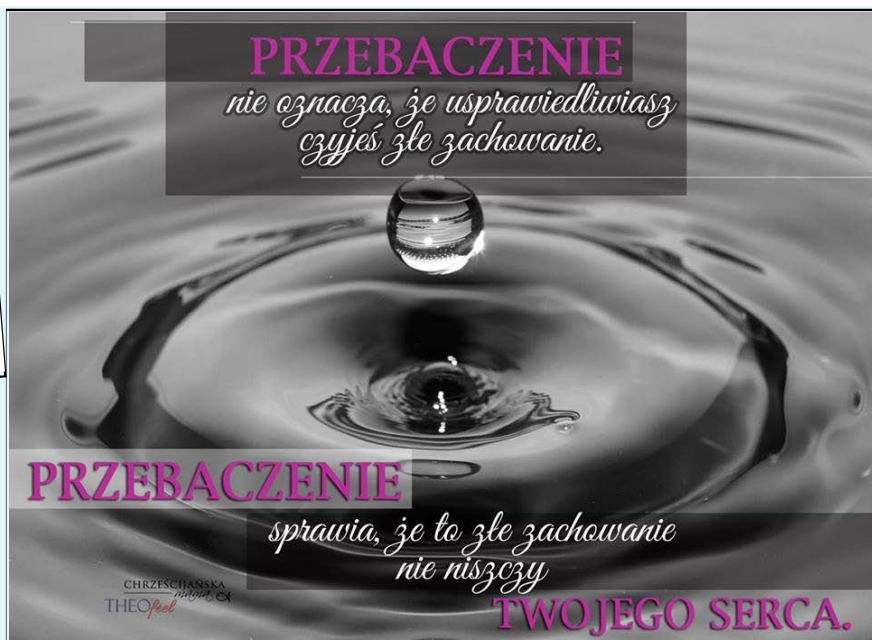
życie i postępowanie zanurzyć w Bogu, przepoić je Duchem Jezusa, by dać prawdziwą odpowiedź na wezwanie Pana. Prosić o światło, aby żyć w Bożej prawdzie.”

Prawda jest jedna. Jedna, jedyna i na tym etapie modlitwy jaką jest rachunek sumienia, chcemy „współpracować z Bogiem, aby odkryć prawdę o nas samych wraz z Tym, który wie o nas wszystko”.

Przed nami kolejny tydzień Wielkiego Postu, czas szans i czas wyzwań stawianych samemu sobie. Nie zmarnujemy tego czasu! Bądźmy jak te małe dzieci, zadbajmy o higienę naszych dusz. Nakarmmy je Słowem Bożym, przewietrzmy unikając szumu tego świata (Internetu, telewizji, nieustannego bodźcowania naszych umysłów), dajmy ukojenie i wypoczynek podczas jak najczęstszych Eucharystii. Wyjdźmy ze skorupki rozleniwienia przedwiosennego i prawd na własny użytek byśmy za te kilka tygodni „nie zastaniając sobą Ciebie” mogli rzucić się w ramiona Zmartwychwstałego Chrystusa.

Żebym nie zastaniał sobą Ciebie ks. Jan Twardowski:

„Żebym nie zastaniał sobą Ciebie
nie zawracał Ci głowy kiedy układasz
pasjanse gwiazd
nie tłumaczył stale cierpienia – niech zostanie
jak skała ciszy
nie spacerował po Biblii jak paw z zieloną szyją
nie liczył grzechów lżejszych od śniegu
nie kochał długo i niepewnie
nie załamywał rąk nad okiem Opatrzności
żeby serce moje nie toczyło się jak krzywe koło
żeby mi nie uderzyła do głowy świecąca woda
sodowa
żebym nie palił grzesznika dla jego dobra
żebym nie tupał na tych co stanęli w połowie
drogi pomiędzy niewiarą a ciepłem
nie szczekał przez sen
a zawsze wiedział
że nawet największego świętego
niesie jak lichą słomkę mrówka wiary”

CHRYSTUS BOWIEM UMARŁ ZA NAS,
JAKO ZA GRZESZNIKÓW

RZ 5,4

11 MARCA 2016 R. (PIĄTEK)

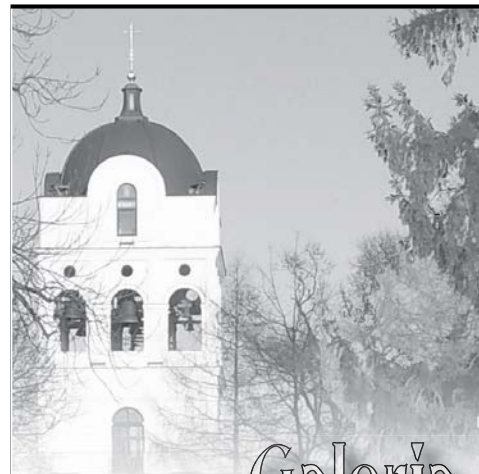
GODZ. 19.00

KOŚCIÓŁ ŚW. ANNY
W WILANOWIE

Przejdź tą drogą,
aby zobaczyć namiastkę ceny jaką On
zapłacił za życie wieczne dla Ciebie...

DROGA KRZYŻOWA NA PODSTAWIE WIZJI BŁ. ANNY KATARZYZNY EMMERICH

Prowadzenie: parafialna grupa Odnowy w Duchu Świętym wraz z ks. Robertem Mikosem

Galeria DZWONNICA

Do końca kwietnia prezentujemy
**wystawę prac
artystycznych
naszych
Parafian**

Wernisaż wystawy
odbędzie się w sobotę
9 kwietnia o godz. 16.00.

ZAPRASZAMY!

KONKURS WIELKOPOSTNY

„Moja ulubiona stacja
Drogi Krzyżowej”

Dzieci i młodzież zapraszamy
do wzięcia udziału w konkursie.
Technika wykonania jest dowolna.
Podpisane prace prosimy składać
do zakrystii.

Termin oddania upływa
w Niedzielę Palmową.
Na zakończenie konkursu
przewidziane są nagrody.

„Boże rozwiązania na różne sytuacje życiowe”

spotkania biblijne w parafii pw. św. Anny
w Wilanowie, wieża, środa godz. 19.00

Ramowy program spotkania:

- Krótki film z serii „Boże rozwiązania”
- Historia biblijna
- Boże sposoby na rozwiązywanie problemów i Boże odpowiedzi na trudne pytania

2. Temat spotkania: **Nadzieja** – środa 9 marca 2016 r. godz. 19.00

Historia Izraelitów uprowadzonych do niewoli babilońskiej i pozbawionych nadziei opisana w Księdze Proroka Jeremiasza. Rozmowa o tym, jak my dzisiaj możemy wykorzystać trudności, aby odnaleźć prawdziwą nadzieję i sens życia.

Środa 16 marca 2016 r. – rekolekcje parafialne w kościele

Tematyka i program cyklu spotkań znajduje się na stronie parafii:
www.parafiawilanow.pl

Zapraszamy do księgarenki parafialnej

EFFATY

która mieści się w prawym
przedsiönku świątyni.

Oprócz książek można tu zakupić:

- kalendarze
- świece
- zestawy kolędowe
- różańce
- medaliki
- i inne dewocjonalia.

IV Niedziela Wielkiego Postu – 6 marca 2016 r.

1. Nabożeństwo Gorzkich Żali, zostanie odprawione dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w naszym kościele odprawiane jest w każdy piątek Wielkiego Postu w następujących godzinach: o godz. 12.30 – dla dorosłych, o godz. 16.30 – dla dzieci oraz o godz. 18.30 – dla dorosłych, młodzieży, studentów i młodzieży pracującej.
3. W środę, 9 marca o godz. 19.00. odbędzie się drugie spotkanie biblijne z cyklu „Boże rozwiązania na różne sytuacje życiowe”. Tematem spotkania będzie „Nadzieja”, która jest potrzebna w trudnych sytuacjach np. związanych z brakiem zatrudnienia. Program spotkań jest umieszczony w gablocie przed kościołem i na stronie internetowej parafii.
4. Rekolekcje wielkopostne dla dzieci ze szkół podstawowych, przeprowadzone będą w dniach 14–16 marca, dla uczniów gimnazjum i młodzieży licealnej przeprowadzone będą w dniach 16–18 marca br. Rekolekcje parafialne rozpoczną się w niedzielę, 13 marca i będą trwały do środy 16 marca br.
5. Dzieci i młodzież zapraszamy do wzięcia udziału w konkursie wielkopostnym pt.: „Moja ulubiona stacja Drogi Krzyżowej”. Technika wykonania jest dowolna. Podpisane prace prosimy składać do zakrystii. Termin oddania upływa w Niedzielę Palmową. Przewidziane są nagrody.
6. Zapraszamy do dzwonnicy na wystawę prac artystycznych i rękodzieła naszych Parafian. Jest to jubileuszowa – 50. prezentacja w naszej galerii. W sobotę 9 kwietnia o godz. 16.00 przewidziany jest wernisaż, o czym będziemy jeszcze informować. Wszystkim artystom serdecznie dziękujemy za liczny udział w wystawie.
7. Świece Caritas można nabyć przed kościołem. Pragniemy przypomnieć, że za środki uzyskane z rozprawdzania świec Caritas Archidiecezji Warszawskiej prowadzi działalność charytatywną, niosąc pomoc najbardziej potrzebującym dzieciom, organizując zajęcia w świetlicach i wyjazdy wakacyjne.
8. Fundacja onkologiczna JESTEM działająca przy parafii pw. św. Tadeusza Ap. na Sadybie zaprasza osoby dotknięte chorobą nowotworową i ich bliskich do udziału w bezpłatnych zajęciach i spotkaniach. Plakat informacyjny znajduje się w gablocie przed kościołem.
9. Miłosiernemu Bogu polecamy zmarłych w zeszłym miesiącu naszych parafian:

- sp. Irenę Ordowską,
- sp. Marcina Garbarskiego,
- sp. Mirosławę Witkowską-Holc,
- sp. Wiesława Surgota,
- sp. Annę Kobialka,
- sp. Jadwigę Szulca,
- sp. Jadwigę Kaproń,
- sp. Wiesława Mikulskiego

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju. Amen.

„Masz do czynienia z Bogiem miłosierdzia, nędzą twoją nie wyczerpie go, przecież nie określiłem liczby przebaczenia. (...) Nie powinnaś się zniechęcać, (lecz) przychodzić do mnie po przebaczenie, skoro Ja zawsze jestem gotów ci przebaczyć. Ile razy mnie o to prosisz, tyle razy wystawiasz miłosierdzie moje.”
Dzienniczek, 1488

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE w naszej parafii 13-16 marca 2016 r.

wyłosi

ks. dr Krzysztof Niegowski SDB, salezjanin

Urodzony w 1963 r. (miejsceowość Karsko, zachodniopomorskie), 25 lat kapłaństwa. Jednocześnie muzyk, muzykolog, chórmistrz, dyrygent (absolwent Akademii Muzycznej im I. J. Paderewskiego w Poznaniu). Od 2000 r. nauczyciel akademicki w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie oraz wykładowca muzyki liturgicznej w Wyższym Seminarium Duchownym Zgromadzenia Salezjanów ks. Bosko w Łądzie nad Wartą oraz w Krakowie. Mieszka we wspólnocie salezjańskiej w Łomiankach, skąd także dojeżdża z pomocą duszpasterską do Błonia (parafia Narodzenia Pańskiego), gdzie animuje Mszę św. z udziałem dzieci i młodzieży. W swojej pracy łączy charyzmat kapłaństwa w duchu salezjańskim z pasją muzyczną. Jest członkiem Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, Towarzystwa Naukowego Franciszka Salezego oraz zastępcą redaktora naczelnego czasopisma *Seminare. Poszukiwania naukowe*.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 14.02 do 13.03.2016 r.
Módlmy się za misjonarzy i misjonarki
oraz całe dzieło misyjne Kościoła.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01

(tel. czynny od poniedziałku do piątku
w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00

wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA

- Oddział w Warszawie,

ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa

Nr rachunku:

87160013741846849180000001

internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

e-mail **Redakcji**: klimaty@parafiawilanow.pl

Wydawca

